

INGEDIEND DOOR
kurtmühlematter

ON
23-04-2013

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Jeugdgroep voor gezinnen

De gemeente F. organiseert al geruime tijd regelmatig interessante bijeenkomsten voor de familieleden van de jeugdleden en tieners. Iedereen is welkom – ‘familie’ wordt niet zozeer in genetische zin, maar veeleer in ‘geestelijke’ zin opgevat.

Iedereen is welkom om deel uit te maken van de „familie van God“. Zelfs alleenstaanden, oma's, kinderen uit de buurt, alleenstaande moeders ... voelen zich hier thuis. De bijeenkomsten worden georganiseerd door gezinnen of kleine teams uit de gemeente. Geen perfecte organisatie, geen tot in de puntjes uitgewerkt programma, maar gemeenschap, spel, plezier, gesprekken, spontaniteit, elkaar dienen, bemoedigen en ervaringen uitwisselen staan centraal.

Ongeluk - de parkeerverval

Mark (naam veranderd), 16 jaar oud, tot voor kort nog volkomen onopvallend. Getalenteerd voetballer, gemiddelde leerling op de handelsschool, voormalig lid van de jeugdgroep, ... dit beeld barst als een zeepbel uiteen bij het onverwachte telefoontje van de politie: „Uw zoon is voor de tweede keer betrapt met een gestolen brommer!“ Als door de bliksem getroffen, verstomt de moeder bij dit slechte nieuws. Dat kan toch niet waar zijn! – Natuurlijk, Mark had de afgelopen weken steeds meer problemen veroorzaakt. Zijn cijfers gingen achteruit. En dan waren er ook nog steeds van die rare types die naar hem vroegen. Met hen ging hij skateboarden of hing hij urenlang rond in het park. Naar de jeugdgroep wilde hij al lang niet meer. – „Ik kom meteen naar het bureau om hem op te halen!“, antwoordde de verbijsterde moeder. Maar voordat ze vertrekt, belt ze Jürgen (naam veranderd) op. Jürgen is niet zomaar een jeugdleider. Hij is veel meer dan dat: de tieners hebben nog vertrouwen in hem. Ze sturen hem sms'jes. Ze zoeken hem op als ze in de problemen zitten. Hij is degene die hen opneemt en accepteert zoals ze zijn. Hij is degene die hen opzoekt waar ze zich bevinden: in rokerige kroegen, op het voetbalveld, op school of zelfs bij de politie! Menig tiener heeft al een weekend bij hem doorgebracht en kon daar zijn frustraties kwijt. Hij is degene die bemiddelt tussen tieners en ouders. Niet in de rol van 'begeleider' – *wat hij doet, doet hij uit oprechte liefde voor hen*. Enige voorwaarde: de tieners moeten de relatie met hem *zelf* willen. Jürgen wil hen helpen hun pijn, teleurstellingen, problemen enzovoort onder woorden te brengen en niet zomaar te verdrinken of af te reageren. De tijd die hij aan de tienerbijeenkomst besteedt, is gering in vergelijking met deze persoonlijke begeleidingen. Jürgen is geen beginnende tienerbegeleider. Hij is bijna 40 en kan bogen op heel wat ervaring. De ouders waarderen zijn deskundige hulpbereidheid net zozeer als de jongeren. Hij heeft zelfs de 'moederkoffiebijeenkomst' bedacht, waarvoor hij betrokken moeders regelmatig uitnodigt. Daar kunnen allerlei vragen en zorgen worden uitgewisseld en kan men nieuwe moed putten.

Jürgen is voor mij een zeldzaam voorbeeld van hoe jeugd- en tienerwerk niet vastloopt in het programma. Een gemiddelde jonge begeleider zou zijn taak nauwelijks kunnen vervullen. En toch wordt hij steeds noodzakelijker – *ja, zelfs een onmisbare must voor ons jeugdwerk*. Meer dan ooit hebben we geen programma's nodig, maar straatwerkers, bemiddelaars (bijvoorbeeld tussen ouders en kinderen) en opvangplekken voor onze kinderen. Meer dan ooit zijn we gedwongen om ons te verdiepen in de leefwereld van onze jeugdleden en tieners om hen verder te helpen. We zijn genoodzaakt een dialoog aan te gaan met hun ouders, leraren, vrienden, ... Het ligt voor de hand dat het leidinggevend team voor deze veelomvattende taak meestal overbelast is. Zelfs Jürgen zou dat zijn, als hij niet verschillende contacten met gespecialiseerde instanties zou onderhouden. Hieronder wil ik een manier laten zien om het jeugdwerk uit te breiden, die gedeeltelijk aan de bovengenoemde behoefte tegemoetkomt: **de gezinsjeugdgroep**.

Hele gezinnen winnen voor het Rijk van God

De gemeente F. organiseert al geruime tijd regelmatig interessante bijeenkomsten voor de familieleden van de jeugdleden en tieners. Iedereen is gewoon welkom – 'familie' wordt niet zozeer in genetische zin gezien, maar veeleer in 'geestelijke' zin. Iedereen is uitgenodigd om deel uit te maken van de 'familie van God'. Hier voelen zelfs alleenstaanden, oma's, buurtkinderen, alleenstaande moeders ... zich thuis. De bijeenkomsten worden georganiseerd door gezinnen of kleine teams uit de gemeente. Geen perfecte organisatie, geen strak gestructureerd programma, maar gemeenschap, spel, plezier, gesprekken, spontaniteit, elkaar dienen, bemoedigen en ervaringen uitwisselen staan centraal.

Interessant genoeg is in de westerse landen de behoefte aan een hecht gezin de afgelopen jaren weer toegenomen. Aanbod voor gezinnen raakt in de mode. De gemeente van Jezus moet zich opnieuw op deze behoefte richten. Te lang heeft zij ruimte gegeven aan de tijdgeest van het individualisme. Te lang heeft zij eenzijdig de indeling in leeftijdsgroepen bevorderd en hier en daar onbedoeld ook het gezin verzwakt. Ouderlijke verantwoordelijkheden werden te sterk aan de gemeente gedelegeerd.

Ik reken vast op Gods zegen als we beginnen om gezinsgerichter te werken. Onze gemeente, of beter gezegd onze gemeenschap, zou voor gezinnen uiterst aantrekkelijk moeten zijn. Hoe dit er in detail uit kan zien, moet de Heilige Geest ons opnieuw openbaren. Het ontbreekt ons aan wijsheid en voorbeelden. In het praktijkgedeelte breng ik enkele schijnbaar absurde ideeën naar voren, met de uitdaging om ze niet af te kraken, maar te zaaien.

Een gezinsgerichte jeugdgroep lijkt mij hier een doorslaggevende rol te spelen – deze vormt de natuurlijke brug tussen het gezin en de gemeente. Ik ben er vast van overtuigd dat een gemeente enorm veel zou winnen als zij meer **alseen 'grote familie'** zou functioneren. Daarmee wil ik aangeven dat het mij niet alleen om het welzijn van individuele gezinnen gaat – ik ben me ervan bewust dat de gezinnen slechts een deel uitmaken. Centraal staat het **'gezinsdenken'** in de gemeente. Tot deze familie behoren alle leden!

- Waar worden de kansen van het gezin benut?
- Waar houdt het gemeenteprogramma rekening met het gezin?
- Waar ondersteunt de gemeente het gezin in de praktijk?
- Waar verzwakt of belast de gemeente het gezinsleven? Waar drijft zij de gezinsleden uit elkaar?
- Welke plaats neemt het gebed in voor gezegende gezinnen?
- Hoe gaan we om met de gevolgen van een gezinsvijandige omgeving (eenoudergezinnen, echtscheidingen, ...)?
- Waar en hoe zijn er spanningen tussen gezinnen onderling of tussen gezinnen en individuen?
- Waarom dopen we de kinderen pas als ze tieners zijn of nodigen we ze pas uit voor het avondmaal na de zogenaamde catechese?
- Waar worden gezinsthema's in de gezinskring besproken?

Een sterk ontwikkeld gezinsgevoel is iets wat de Bijbel een kenmerk van de familie van de Heer noemt. Als een deel van het lichaam gewond raakt of door iets wordt beïnvloed, heeft dat gevolgen voor het hele lichaam. Daarom moeten het „bezoeken van zieken“ en de zorg voor mensen in nood zeer ruim worden opgevat – en we moeten weten wanneer iemand een bord soep, een kan sinaasappelsap of een vriend nodig heeft die de medicijnen gaat halen of bij de baby blijft als de vader de moeder in het ziekenhuis bezoekt. De grotere familie van de Heer moet voor elkaar zorgen en gevoel hebben voor elkaars kwetsbare plekken. Dat is de hele betekenis van ‘elkaars last dragen’ en de hele betekenis van de ‘gemeenschap’ van een kerkgemeenschap.

(Edith Schaeffer, Lebensraum Familie, blz. 89)

Bronvermelding

- **Titelafbeelding:** Kurt Mühlematter, www.juropa.net
- **Inhoud:** Geïnspireerd door Edith Schaeffer, 'Lebensraum Familie'

Weitere Informationen

Tags

Familie

Aantal deelnemers

Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Bijbel

Deze informatie ontbreekt.

Duur

Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Materiaal

Veel werk

Bestanden downloaden

Geen downloads

KI Generierter Inhalt

Inhoud

Tags

Aantal deelnemers

Bijbel

Duur

Materiaal